

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Odmowa zwrotu przez państwo członkowskie kwoty zapłaconej z tytułu otrzymania znaków skarbowych nałożonych na wyroby tytoniowe, które następnie w sposób niezgodny z prawem zostały wyłączone z systemu zawieszenia podatku na terytorium innego państwa członkowskiego, co wywołało obowiązek zapłaty podatku akcyzowego w owym innym państwie członkowskim — Kradzież papierosów

Sentencja

Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowującego do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (jednomyślność) nie stoi na przeszkodzie stosowania przepisów państwa członkowskiego, które wykluczają możliwość zwrotu kwoty zapłaconej tytułem nabycia znaków skarbowych wydanych przez to państwo członkowskie w przypadku, gdy znaki skarbowe zostały nałożone na wyroby objęte podatkiem akcyzowym przed dopuszczeniem ich do konsumpcji w tymże państwie członkowskim, a wyroby te zostały skradzione w innym państwie członkowskim, co wywołało obowiązek zapłaty podatku akcyzowego w owym innym państwie członkowskim, i gdy nie przedstawiono dowodu na to, że skradzione wyroby nie będą sprzedawane w państwie członkowskim, które wydało znaki skarbowe.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Landesanstalt für Landwirtschaft przeciwko Franz Götz

(Sprawa C-408/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Działalność gospodarcza — Podatnicy — Podmioty prawa publicznego — Agencja sprzedaży kwot mlecznych — Działalność rolnych agencji skupu interwencyjnego i sklepów dla personelu — Znaczące zakłócenie konkurencji — Rynek geograficzny)

(2008/C 51/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landesanstalt für Landwirtschaft

Strona pozwana: Franz Götz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 4 ust. 5 akapit drugi i trzeci oraz załącznika D pkt 7 i 12 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Wystawianie faktur bez odrębnego wskazania podatku VAT z tytułu ilości referencyjnych dla mleka — Ocena, czy podmiot utworzony przez Land i zajmujący się sprzedażą ilości referencyjnych dla mleka producentom mleka w zamian za wynagrodzenie ma charakter podatnika

Sentencja

- 1) Agencja sprzedaży kwot mlecznych nie jest ani rolną agencją skupu interwencyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit trzeci szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 2001/4/WE z dnia 19 stycznia 2001 r., w związku z pkt 7 załącznika D do niej, ani sklepem dla personelu w rozumieniu powołanego art. 4 ust. 5 akapit trzeci w związku z pkt 12 załącznika D do tejże dyrektywy.
- 2) Nieopodatkowanie agencji sprzedaży kwot mlecznych w zakresie czynności, które dokonuje lub działalności, którą prowadzi w charakterze organu władzy publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 5 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy 2001/4, nie może wywoływać znaczącego zakłócenia konkurencji ze względu na okoliczność, że agencja ta nie styka się — w sytuacji takiej, jak rozpatrywana w sprawie przed sądem krajowym — z podmiotami prywatnymi świadczącymi usługi pozostające w stosunku konkurencji z usługami publicznymi. Jako że stwierdzenie to odnosi się do wszystkich agencji sprzedaży kwot mlecznych działających na danym obszarze przenoszenia określonym przez państwo członkowskie, należy wskazać, iż obszar ten stanowi właściwy rynek geograficzny dla celów ustalenia, czy wystąpiło znaczące zakłócenie konkurencji.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.